

POSTANOWIENIE

Dnia 6 sierpnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **K.K.**

skazanego za przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 6 sierpnia 2025r.

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania

wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 24 sierpnia 2023r., sygn. akt III K 14/22,

utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 9 stycznia 2025r., sygn. akt VI Ka 1100/23

na podstawie art. 532§1 i §3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku

UZASADNIENIE

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługiwał na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazywano wielokrotnie, że uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia jest możliwe jedynie, gdy strona wykaże istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonanie orzeczenia pociągnęłoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki, podnosząc też, że wniosek ten powinien zawierać dodatkową argumentację wskazującą na duże prawdopodobieństwo zasadności podniesionego w skardze zarzutu i przez to nieodwracalność skutków kary w razie jej wykonania.

Wniosek sporządzony w niniejszej sprawie takiej argumentacji nie zawiera. W jego uzasadnieniu obrońca podniósł, że zważając na długość wymierzonej skazanemu kary, zasadne wydaje się wstrzymanie wykonania orzeczonej kary - do czasu rozpoznania niniejszej kasacji, bowiem w przeciwnym razie dojść może do sytuacji, w której skazany odbędzie całość wymierzonej kary pozbawienia wolności jeszcze przed rozpoznaniem sprawy przez Sąd Najwyższy.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do znaczenia postawionych zarzutów, wskazać trzeba, że w pierwszym z nich zwrócono uwagę na wystąpienie w sprawie uchybienia o randze bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439§1 pkt 2 k.p.k. Miało ono polegać na udziale w składzie Sądu orzekającego w II instancji sędzi powołanej na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z 8.12.2017r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw. Pozostałe z zarzutów dotyczą uchybień w przestrzeni prawa procesowego (art. 5§1 i 2 k.p.k., art. 4 k.p.k., art. 5§2 k.p.k. i art. 7 k.p.k. oraz art. 167 k.p.k. w zw. z art. 366§1 k.p.k.) oraz prawa materialnego (art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii).

W dalszej kolejności podkreślenia wymaga, że przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532§1 k.p.k. wniosku, nie może być kompleksowa merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów.

Co się zatem tyczy zarzutu związanego z wystąpieniem w sprawie uchybienia o charakterze bezwzględnej przesłanki odwoławczej, zauważenia wymaga, że koniecznym będzie poczynienie w tej przestrzeni określonych ustaleń. Oznacza to, że na chwilę obecną nie istnieją jednoznaczne przesłanki do stwierdzenia, że w sprawie niewątpliwie zaistniała bezwzględna przyczyna odwoławcza, bowiem obrona nie wykazała w sposób bezsporny wystąpienia okoliczności, o których mowa w pkt 2 uchwały składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020r., sygn. akt BSA 1-4110-1/20 oraz, co istotne, uchwale Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022r., sygn. akt I KZP 2/22, przewidującej konieczność przeprowadzenia wobec sędziego sądu powszechnego swoistego testu niezawisłości i bezstronności.

Nie przesądzając kierunku przyszłego rozstrzygnięcia wskazać więc jedynie należy, że zdecydowanie przedwczesne byłoby twierdzenie, że w sprawie już obecnie zachodzi wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia tego zarzutu, a także pozostałych zarzutów kasacyjnych nie mających charakteru bezwzględnego, tym bardziej, gdy uwzględni się fakt, że w odpowiedzi na wywiedziony nadzwyczajny środek odwoławczy prokurator wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Przypomnienia ponadto wymaga, że sam fakt złożenia kasacji nie może obligować Sądu Najwyższego do wstrzymania wykonania kary, bowiem nie można zapominać, że w sprawie zapadł prawomocny, a więc wykonalny wyrok.

Powyższe powoduje, że tak sformułowany wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[WB]

[a.ł.]